

bylo, a ohledně něhož není ani tvrzeno, že by k němu bylo snad došlo po stránce formální způsobem neodpovídajícím příslušným předpisům zákonným. Bylo proto zrušiti nař. rozhodnutí jako zákonu odporující podle Šu 7. zák. o ss.

Č. 6815.

Stavební právo (Čechy) : * Dřevěná kolna na betonových sloupcích, do půdy zapuštěných, při domě zřízená, je stavbou, která vyžaduje stavebního povolení po rozumu Šu 27 stav. řádu.

(Nález ze dne 19. října 1927 č. 21.129.)

Věc : Antonín T. v H. (adv. Dr. Frt. Steiner z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o stavbu kolny.

V ý r o k : S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á .

D ů v o d y : Obecní úřad v H., zvědév ze stížnosti sousedů, že st-l staví na svém pozemku při veřejné cestě kolnu na podezdívku bez předchozího oznámení resp. povolení, zakázal mu výměrem z 27. září 1924 pokračovati ve stavbě až do doby, kdy po rozumu §§ 27 a 30 stav. řádu předloží plány a zažádá za komisionelní řízení. — Rekurs st-lův, v němž namítal, že nejde vůbec o stavbu, která by ve smyslu Šu 27 stav. řádu potřebovala stav. povolení, byl v pořadu instancí nař. rozhodnutím zamítnut, poněvadž jde o kolnu k úschově stavebního materiálu, spočívající na betonových pilířích, zapuštěných do země a tvořících potřebný nosný podklad pro dřevěnou konstrukci nad nimi uloženou, jež má býti pobita prkny, jak na obvodových stěnách, tak i lomenicích. Takovou kolnu dlužno pak vzhledem k ustanovením §§ 93 a 95 ve spojení s §§ 27 a 28 stav. řádu pokládati za stavební objekt vyžadující povolení stav. úřadu.

Stížnost podanou do tohoto rozhodnutí neshledal nss důvodnou.

Stížnost lze potud přisvědčiti, že kůlna — pojem to, který o sobě značí pouze určení účelové, — nemusí za všech okolností ustanovením stav. řádu býti podrobena. Bude v tom směru záležiti jednak na stavebně-technické povaze objektu kolnou nazývaného, jednak na tom, zda pozitivní předpisy stav. řádu objekt této stavebně-technické povahy postihují.

V ustanovení Šu 93 jedná stav. řád o kolnách, a při tom míří nejen na kolny stavěné stejně jako budovy obytné, nýbrž i na kolny se všech stran otevřené a na dřevěných sloupcích spočívající. Ostatně i § 27 posl. odst. vztahuje se výslovně i na kolny. Poněvadž pak podle Šu 36 stav. řádu sluší při konsensním řízení zkoumati plány stavební se zřetelem k tomu, co stanoví tento stav. řád, a poněvadž stav. řád v Šu 93 pro stavbu kolen stanoví určitá pravidla, a to i když jsou otevřené a spočívají jen na sloupcích dřevěných, sluší za to míti, že i kolny podléhají stav. řádu, t. j. že ke zřízení jich potřebí jest stav. povolení, a to — jak plyne z Šu 93 stav. řádu — naprosto nepochybně alespoň tehdy, jsou-li zřízeny při budovách, tedy jsou-li příslušenstvím jiného objektu stavebního.

Kolna, o kterou v daném případě jde, je zřízena ze dřeva, kryta taškami, spočívá na betonových sloupcích do půdy zapuštěných a je postavena, jak stížnost sama doznává, při domě čp. . . . v H. Žal. úřad uznal tuto kolnu za stavbu, podléhající stav. povolení. Stížnost proti tomu namítá, že sporné kolně chybí některé pojmové znaky stavby, totiž trvalost, důkladnost a pevné spojení se zemí. Nss neshledal tyto námitky podstatnými.

Poslední námitka jest contra acta, kdyžt st-l sám uznává, že dřevěná konstrukce kolny jest připevněna na čtyřech betonových sloupcích zápuštěných do země, takže pevné spojení kolny se zemí je nepochybno.

Důkladnost není pojmovým znakem stavby; rovněž nepadá na váhu tvrzený nedostatek trvanlivosti stav. zařízení, kdyžt sporná kolna zajiště není méně trvalá nežli kolny, které § 93 výslovně stav. řádu podrobuje.

Namítá-li stížnost dále, že sporná kolna je povahy toliko provisorní, sluší — i kdyby bylo možno tu o provisoriu mluvit — podotknouti, že stavby provisorní, jak tomu svědčí ustanovení §u 121 stav. řádu, pro svou provisorní povahu nejsou z dosahu stav. řádu vyloučeny.

Poslední námitka konečně — že totiž sporná kolna není při veř. cestě — nemá pro kvalifikaci její jako stavby vyžadující stav. povolení významu, poněvadž okolnost ta padá na váhu nikoli podle §u 27, nýbrž toliko podle §u 18 stav. řádu pro ustanovení stavební čáry.

Č. 6816.

Administrativní řízení: Když stolice rekursní odmítla rekurs z důvodu právní moci dřívějšího rozhodnutí stolice prvé, nemůže vyšší stolice, ač má za to, že stolice druhá měla rozhodnouti meritorně, rozhodnutí stolice druhé ponechat v platnosti a sama o rekursu meritorně rozhodovati.

(Nález ze dne 19. října 1927 č. 21.130.)

V ě c : Antonín M. v B. proti zemskému správnímu výboru v Praze o náhradu za pozemek vykoupěný obcí pro ulici.

V ý r o k : Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y : Výměrem obecního úřadu z 23. dubna 1925 dáno st-li uživateli povolení pro vilu jeho, konsentovanou stav. povolením z 23. října 1923, při čemž v odst. 4 stanoveno: Plocha ležící před stav. čarou na parcele č. kat. . . . bude obcí vykoupěna, a st-l je povinen nahraditi obci veškerý útraty. Odvolání st-lovo, v němž namítal, že uvedená parcela nepatří jemu, a že nelze mu ukládati povinnost, aby za účelem postupu obci kupoval pozemky cizí, zamítla osk »jako opožděné«, poněvadž ustanovení, které nyní nařiká, bylo obsaženo již v protokole o stav. komisi resp. o stav. konsensu sub 2) a 3), st-l je nevzal v odpor, takže nabylo právní moci, a nyní již nemůže je nařikati. Další odvolání st-lovo zamítl zsv nař. rozhodnutím s odůvodněním, že požadavek obce — arcit' s omezením, že st-l je povinen nahraditi obci výlohy spojené s vý-